

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 63 (4)

IZDAN 1 JULA 1937.

PATENTNI SPIS BR. 13414

**Závody Tatra akciová společnost pro stavbu automobilů a železničních vozů,
Praha — Smíchov, Č. S. R.**

Gipki obruč za vozila.

Prijava od 15 avgusta 1936.

Važi od 1 januara 1937

Kod veoma opterećenih vozila i naročito kod vozila, koja su namenjena za voženje po terenu, gde je u pitanju smanjenje specifičnog pritiska obruča na tle, upotrebljuju se na svakom točku po dva jedan pored drugog postavljena obruča. Sa tako postignutom mogućnošću velikog opterećenja točkova su ipak vezane mnoge nezgode, od kojih se najglavnije s jedne strane sastoje u velikoj širini točkova i dalje u zapušavanju međuprostora između obruča blatom i kamenjem, usled čega trpe nedovoljno zaštićeni bokovi obručeva.

Po pronalasku se ove nezgode otklanjaju time, što se za dva ili više jedan pored drugog postavljenih prvenstveno sabijenim vazduhom punjenih unutrašnjih gumenih prstenova (unutrašnje gume) predviđa jedan zajednički omotač, čija se spoljna gazišna površina, uglavnom održavajući se u vezi, pruža preko cele širine obe šupljine.

Na priloženom nacrtu je pronalazak radi primera pokazan šematički u preseku kroz omotač i kroz naplatak točka koji ih nosi. Jedan zajednički omotač 1 obuhvata dva prostora sa crevima (unutrašnjim gumama) 2 za sabijeni vazduh. U ivice radijalnih zidova ovoga omotača i to ne samo u spoljne zidove 1a, već i u ivice unutrašnjeg, u vidu vrata zida 1b su umeštena žicama užad 3. Srednji vrat 1b omotača je pomoću radijalnog međuprostora 4 podeljen u dva dela, od kojih svaki ima po jedno uže 3. Međuprostor 4 je pružajući se do površine za utvrđivanje obruča proširen, idući ka sredini, u udubljenje, koje služi za umeštanje prstena 5. Prsten

5 deli obe polovine obruča koje imaju po jednu šupljinu. Kod oštećenja jedne od šupljina prsten 5 drži drugu šupljinu odgovarajućom polovinom omotača u prvobitnom položaju tako, da ova polovina dalje deluje kao jednostavan obruč.

Dvostruki omotač se sa kod primera izvođenja unutrašnjim gumama 2 za vazduh obrazovanim šupljinama montira na dva prstena 6a, 6b za naplatke uz umetanje prstena 5 i tako složena jedinica se navlači na naplatak 7 i osigurava pomoću prstena 8 za držanje.

Razume se, da su mogući mnogi oblici izvođenja obruča i njihovog omotača koji odstupaju od pokazanog izvođenja. Tako može na primer omotač imati zadebljane ivice umesto umetnutog žičanog užeta. Ali je važno u svakom slučaju da se predvidi rastavljajuća fuga 4 sa umetnutim otnim prstenom 5 i takav sklop, da svaka polovina omotača sa odgovarajućom šupljinom unekoliko predstavlja samostalni obruč. Šupljina obrazovana pomoću creva za sabijeni vazduh može se zameniti kakvom drugom podesnom gipkom srži (sredinom).

Jedna od naročitih koristi izvođenja po pronalasku se sastoji u znatnom smanjenju širine točka u odnosu prema točku sa dva potpuno samostalna omotača odnosno u odnosu prema dva jedan do drugog postavljena točka koji svaki nose po jedan obruč. Ovde dolazi i to, da je ukupna površina za naleganje i time sposobnost za nošenje veća no kod dva samostalna obruča. Najzad je široka površina dvostrukog omotača i podesnija za izvođenje za vože-

nje po terenu korisnog grubog profila (grubih brazdi).

Patentni zahtevi:

1.) Gipki obruč za vozila, naznačen time, što su u jednom zajedničkom omotaču sa jednom gazišnom površinom postavljena dva ili više unutrašnjih tela na primer u vidu dva creva (unutrašnje gume) (2) za sabijeni vazduh, u odnosu na osni pravac, jedno pored drugoga.

2.) Obruč po zahtevu 1, naznačen time, što je u jednom zajedničkom omotaču za svako unutrašnje telo (crevo) (2) predviđena po jedna naročita komora, i što se pregradni zid (1b) između komora pruža do naplatka i na ovaj naleže.

3.) Obruč po zahtevu 2, naznačen time, što je zid koji rastavlja svake dve komore jednu od druge tako vezan sa obručem-naplatkom, da se i pri oštećenju jedne unutrašnje gume (2) zid održava u njegovom položaju, tako, da druga unutrašnja

guma (2) sa delom omotača koji je okružuje može dalje dejstvovati kao obruč.

4.) Obruč po zahtevu 3, naznačen time, što zid omotača između dve komore i točkov naplatak zahvataju jedan u drugi radijalnim delovima.

5.) Obruč po zahtevu 4, naznačen time, što je u jedan žljeb unutrašnje obimne površine pregradnog zida umešten otporni prsten (5), koji se po nanošenju obruča drži nepomerljivo naplatkom.

6.) Obruč po zahtevu 2 do 5, naznačen time, što ima radijalni međuprostor (4) koji polazi od unutrašnje obimne površine pregradnog zida i koji deli pregradni zid, i koji u datom slučaju obrazuje nastavak žljeba za prijem prstena (5) za držanje.

7.) Obruč po zahtevu 1 do 6, naznačen time, što je svaka polovina obruča postavljena na po jednom prstenu (6a, 6b) naplatka, pri čemu u datom slučaju ovi prsteni drže između sebe prsten (5) koji se nalazi u zahvatu sa žljebom pregradnog zida (1b).

